

[A. M. Hansen.]

nestemændene har vist et Samfundssind som det, de her har udvist.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen udtalte, at Tjenestemændene vilde sikkert have gaaet med til at undvære det hele. Det mangler det ærede Medlem i hvert Fald at føre Bevis for. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod det Ændringsforslag, der er stillet af Venstre.

Ud over dette Ændringsforslag har Venstre i sine Bemærkninger i Betænkningen omtalt et Ændringsforslag, som Partiet stillede i 1931. Partiet har ikke villet stille dette Ændringsforslag nu, og jeg finder, at det er klogt, at det ikke har villet gøre det, thi det har vist sig ved de Undersøgelser, dette Ændringsforslag har været Genstand for, at det slet ikke vilde opfylde det, som var Hensigten med Ændringsforslaget, idet Hensigten dermed efter Udtalelserne i Betænkningen var, at Tjenestemandslønningerne fremtidig i større Udstrækning skulde kunne følge de almindelige Bevægelser i op- og nedadgaaende Retning, som Indtægterne for Folk i det frie Erhverv er undergivet. Hvis Venstre var kommet med et Forslag, der netop førte til, at Tjenestemandslønningerne i højere Grad end hidtil kunde følge Bevægelserne i det frie Erhverv, skulde jeg ikke have haft noget imod at drøfte et saadant Forslag; men Forholdet er jo det, at det Ændringsforslag, som Venstre har stillet, løser ikke dette Problem.

Der er fra Udvalget rettet en Henvendelse til Ministeriet og derigennem til Statistisk Departement om, at Gennemsnitsindtægtstallene maatte blive ført frem saa langt, som det var muligt. De Tal, som findes i Betænkningen som Bilag, er altsaa ført saa langt frem, som det er muligt, og det vil altsaa sige til Skatteindtægterne for Aaret 1932. Nu befinder vi os i 1934, og efter Venstres Forslag skulde da Lønningerne indrettes efter Skatteydernes Indtægt i 1932. Det ærede Medlem Hr. Parkov udtalte, at det vilde have været godt, om vi havde haft Indtægterne fra 1933. Ja, men det viser sig, at det kan man ikke have, og derfor vil en Lønregulering paa Grundlag af de paagældende Tal ikke følge Bevægelserne, men komme mindst to Aar bag efter Bevægelserne i det frie Erhverv.

Derfor siger jeg, at det er klogt, at Venstre ikke stiller dette Ændringsforslag; thi dets Gennemførelse vilde medføre, at i Nedgangstider vilde der være opadgaaende Lønninger og omvendt. Jeg synes derfor,

at Venstre kunde have sparet sig al den Ulejlighed med dette Forslag; men de har i hvert Fald gjort det gode ved at kræve de sidste Oplysninger, at man nu har set, at en saadan Lønregulering vilde komme mindst 2 Aar efter, at Grundlaget for Reguleringen havde været til Stede ude i de frie Erhverv.

Det er muligt, at Grundlaget for Beregningen af det saakaldte Udgiftstal, hvorefter Bevægelserne i Reguleringstillægget sker, er for mangelfuldt, at det ikke giver Anledning til tilstrækkelig Elasticitet — det er muligt, og det er mit Parti villigt til at forhandle om. Men det Forslag, som Venstre stillede i 1931, og som de nu ganske vist har undladt at stille, men dog omtaler i Betænkningen, er et Forslag, som vi absolut ikke kunde gaa med til, og Venstre har da ogsaa gennem sine Repræsentanter i Lønningsskommissionen taget Afstand fra et saadant Forslag. Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen citerede under forrige Sags Behandling over for det ærede Medlem Hr. Vesterager et Stykke af Lønningsskommissionens Betænkning; men ogsaa jeg har jo paa et tidligere Tidspunkt over for det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen citeret et Stykke af den samme Betænkning, hvori det ærede Medlem sammen med os andre tydeligt har givet Udtryk for, at den Vej, han her peger paa, er ufremkommelig.

Det ærede Medlem sagde, at hvis Venstres Forslag fra Efteraaret 1931 var blevet til Lov, vilde Tjenestemandslønningerne allerede paa et tidligere Tidspunkt være gaaet ned. Det giver mig Anledning til at udtale, at det jo er forkert, hvis man vil fremstille det, som om Tjenestemandslønningerne siden 1931 ikke er gaaet ned. I April 1931 faldt Dyrtids- og Konjunkturtillæg med et Beløb af ca. 6 Mill. Kr., og i April 1932 reguleredes Lønningerne paa ny nedad med ca. 3,6 Mill. Kr. Desuden blev Honorarerne nedsat i Rigsdagssamlingen 1931—32 med et Beløb af over 1/2 Mill. Kr. Naar vi herfra drager den Lønforhøjelse paa 3 1/2 Mill. Kr., som Lønningssloven af 1931 medførte, bliver der alligevel en Nedgang i Statens Lønningudgifter fra 1. April 1931 til 1. April 1934 paa ca. 7 Mill. Kr.

Jeg nævner dette, for at man ikke skal have den Forestilling, at der ikke har været Bevægelse nedad i Tjenestemændenes Lønninger — det har der; nu peger Bevægelsen opad, og der er jo ingen Tvivl om, at hvis vi kunde have faaet det gennemsnitlige Indtægtstal for 1933, vilde vi se, at det ogsaa peger opad. Naar Tjenestemændene